

Forstaaelse af, at der ikke er noget at glæde sig over, megen Forstaaelse af, at det var en tveægget Kniv, Ministeriet anvendte i de forløbne 7 Maaneder, en Forstaaelse, der vil brede sig ude i Befolkningen, efterhaanden som de føler Virkningerne af dette Ministeriums planmæssige Overfald paa Smaafolk. Thi Smaafolk, selv de fattigste, er jo ogsaa Forbrugere, ogsaa Kunder, de betyder noget for Næringslivet, og jo mindre Købeevne, de har, jo mindre Omsætning bliver der, jo mindre Produktion bliver der, og jo større Arbejdsløshed bliver der. Dette er, som jeg gentagende har sagt, Konsekvensen af denne Politik, Forværrelse af de økonomiske Forhold, Forværrelse af Krisen, Forværrelse af den Arbejdsløshedssituation, som virkelig i Øjeblikket er baade alvorlig og faretruende nok.

Der var jo adskillige gode Mænd, der var med til at juble, da Ministeriets Chef proklamerede den store Nedskæring, adskillige gode Mænd, som jubledede, fordi de troede, at Kniven gik jo nok udenom dem. Men da Kniven enten direkte eller indirekte kom til at ramme dem selv, blev de efterhaanden tavse. Og Jubelkoret er blevet mindre og mindre, Jubelen over de stærke Mænds Kræfter til at bruge Kniven er ikke nær saa højroset og støjende som i December Maaned 1926. De næringsdrivende har i hvert Fald for deres Del opdaget, at det var en meget ussel Teori, de fulgte, da de gav Venstre Sejren, thi ingen vinder ved, at Fattigfolk gøres endnu fattigere, Købeevnen bliver ikke forbedret derved, og Købeevnen, Kundekredsen, fattig eller rig, har sin Betydning for ethvert Lands Erhvervsliv.

Jeg kan derfor kun beklage den forfærdelige Politik, der efter min Mening er blevet ført, og som genspejler sig i det Finanslovsforslag, der nu er ved at forlade Folketinget. Og jeg maa videre beklage, at alt Arbejde i øvrigt paa at sanere, paa at genopbygge, er standset. Industrien maa ikke hjælpes, det offentlige maa ikke yde en Haandsrækning, for at Industrien kan komme igennem den Saneringsproces, der er nødvendig. Bankloven, der skulde skabe en haardt tiltrængt Sikkerhed for Befolkningen, er fuldkommen standset under dette Ministerium, Forsikringsloven og Aktieloven ganske paa samme Maade. En nødvendig og haardt tiltrængt Reform af

Revisorvæsenet, der skulde skaffe os de nødvendige Revisorer til forskellige økonomiske Foretagender, er blevet skrinlagt, siden dette Ministerium overtog Styret. Næringsloven, om hvilken en Kommission forlængst har gjort Indstilling, er ikke kommet, Skolereformen er begravet under Privatskoleinteresser. Men, som jeg allerede har sagt, paa et enkelt Omraade gaar det den modsatte Vej: Militærvæsenet breder sig og fik jo en ekstra Fodring i Gaar til det borgerlige Samarbejdes Ære.

Men i visse Kredse af det økonomiske Liv, de samme, som jubledede over Ministeriet i 1920—24, er der vist igen en vis Grad af Tilfredshed. Kræfternes frie Spil faar jo paa ny det Raaderum, som de frygtede at skulle undvære. Importørerne slider paa Czechoslovakiets Vegne herhjemme og søger for, at danske Arbejdere og danske erhvervsdrivende ligger stille; og paa alt dette ser man roligt fra Ministeriets Side uden at bekymre sig om, hvad Dagen i Morgen vil bringe. Ja, jeg ved jo, at Ministeriet ligesom en vis bibelsk Figur kan staa frem i Folkets Paasyn og vaske sine Hænder og sige, at de har ikke *alene* Skyld i alt dette, Ministeriet har jo faaet Rigsdagens Flertal til at følge sig ud i baade Laanepolitik og Underskudsforretning og det hele. Folketingets Flertal har ogsaa sin Part, sin meget store Andel i, at det er lykkedes Ministeriet at gennemføre de Planer, som nu fremtræder bl. a. i Finansloven. De politiske Partier, der har bidraget til Standsning af Arbejdet og til Forværrelse af Forholdene for Smaafolk, kan ikke fralægge sig Medansvar. Om de har siddet paa een Stol eller har siddet mellem to Stole, kan for saa vidt være ligegyldigt. De Partier, der har hjulpet Ministeriet til at føre den Politik, det har ført med et Flertal af Folketingets Medlemmer, har Medansvar, og det Ansvar skal de naturligvis heller ikke slippe fra. Den Politik, som afspejler sig i Finanslovsforslaget, er ikke demokratisk Politik, og det vil efterhaanden blive forstaaet i stadig videre Kredse af Befolkningen. Og den Politik, som er ført, vil hverken bringe Lykke eller Glæde, ikke andre end det ærede Medlem Hr. Martin Hansen danser omkring i Lykkefølelse, alle andre er nærmest bekymrede over den Udvikling, det hele har taget.

Det kan jo være, at Ministeriet føler